

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ: 4256/62

Περί ιδρύσεως και επεκτάσεως βιομηχανιών και βιοτεχνιών και άλλων τινών διατάξεων.

(ΦΕΚ 168/Α/19-10-1962)

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 25 Σεπτεμβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ βουλευτών, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Η ίδρυσις, ο εκσυγχρονισμός, η συγχώνευσις και επέκτασις βιομηχανικών και βιοτεχνικών εγκαταστάσεων διέπεται υπό των ακολούθων διατάξεων.

1. Οι αρμόδιοι Υπουργοί υποχρεούνται όπως, άνευ γνώσιν των παρ' αυτοίς κατά τας κείμενας διατάξεις αρμοδίων συμβουλίων και εντός μηνός από της υποβολής σχετικής αιτήσεως χορηγώσιν αιτουμένην άδεια εις τας ακολούθους περιπτώσεις:

α) Δια τον εκσυγχρονισμόν του εξοπλισμού των βιομηχανικών ή βιοτεχνικών επιχειρήσεων οπουδήποτε εγκατεστημένω.

β) Δια την επέκτασιν των εγκαταστάσεων και αύξησιν της παραγωγικής ικανότητος μέχρι 50%, προκειμένου περί επαρχιακών και μέχρι 30%, προκειμένου περί των λοιπών βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων, εφ' όσον η επέκτασις συνδυάζεται με εκσυγχρονισμόν των εγκαταστάσεων. Τα ποσοστά ταύτα διπλασιάζονται εφ' όσον ο εκσυγχρονισμός και η επέκτασις συντελούνται δια συγχωνεύσεως ομοειδών επιχειρήσεων, προς ίδρυσιν μεγαλυτέρων παραγωγικών μονάδων. Εν τη περιπτώσει ταύτη ο υπολογισμός του ποσοστού γίνεται επί του αθροίσματος των παραγωγικών μονάδων του μηχανικού εξοπλισμού των συγχωνευομένων επιχειρήσεων. Πάντως αι παραγωγικαί μονάδες της μεγαλυτέρας εκ των συγχωνευομένων επιχειρήσεων. Πάντως αι παραγωγικαί μονάδες της μεγαλυτέρας εκ των συγχωνευομένων επιχειρήσεων δεν πρέπει να υπερβαίνουν το 70% του αθροίσματος.

γ) Δια την εν επαρχία ίδρυσιν βιομηχανιών ή βιοτεχνιών.

ι) Εφ' όσον πρόκειται περί βιομηχανιών ή βιοτεχνιών όμοιαι των οποίων δεν υφίστανται εν τη Χώρα.

ιι) Εφ' όσον αναλαμβάνεται η υποχρέωσις εξαγωγής εις την αλλοδαπήν ετησίως ποσοστού 20% δια το πρώτον και δεύτερον έτος από της ενάρξεως λειτουργίας των και 25% από του τρίτου έτους και εφεξής, της παραγωγής των, επιτρεπομένου του ανα διετίαν συμψηφισμού των εξαγωγικών υποχρεώσεων.

Εντός της αυτής ως άνω προθεσμίας του μηνός οι αρμόδιοι Υπουργοί υποχρεούνται να απορρίψουν δι αποφάσεως των την σχετικήν αίτησιν, εφ' όσον δεν συντρέχουν αι προϋποθέσεις των εδαφίων α, β, και γ.

Δια των βασιλικών Διαταγμάτων εκδιδομένων προτάσει των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας, δύνανται να ορίζονται αι βιομηχανίαι, της ανωτέρω περιπτώσεως (γ – ι), δι' ας δεν θα έχη εφαρμογήν αύτη υπό τον όρον ότι δια του αυτού Β.Δ θα καθορίζεται η διαδικασία η ακολουθητέα δια την ίδρυσιν τοιούτων βιομηχανιών.

2. Βιομηχανία ή βιοτεχνία μη εμπίπτουσα είτε ως προς το αντικείμενο είτε ως προς τον τόπο εγκατάστασής εις τας διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου, ιδρύονται κατόπιν αδείας χορηγουμένης υπό των αρμοδίων Υπουργών μετά γνώμης των οικείων Συμβουλίων ή Επιτροπών. Δια την χορήγησιν ή μη αιτηθείσης αδείας εξετάζεται και εκτιμάται, εν όψει των εκάστοτε κρατουσών οικονομικών συνθηκών, το μέγεθος της επιχειρήσεως, η σοβαρότης αυτής και του φορέως, η ανταγωνιστικότητα επί διεθνούς πεδίου των προϊόντων αυτής και το γενικότερον συμφέρον της οικονομίας.

3. Οι αρμόδιοι Υπουργοί δύνανται εις πάσαν περίπτωσιν να αρνηθώσιν την ίδρυσιν ή και επέκτασιν βιομηχανιών ή βιοτεχνιών ασχολουμένων με την παραγωγή τροφίμων ή ποτών των οποίων η κατανάλωσις εν τη Χώρα δεν θεωρείται σκόπιμος.

4. Οι αρμόδιοι Υπουργοί δύνανται κατά πάσαν περίπτωσιν να θέτωσιν εν τη χορηγουμένη αδεία οιονδήποτε κατά την κρίσιν των όρων ως και να ζητώσιν την κατάθεσιν εγγυήσεως, καταπιπτούσης υπέρ του Δημοσίου, καθ' α εν τη σχετική εγκρίσει θα ορίζεται. Ομοίως δύνανται να τίθεται ως όρος εν τη αδεία ότι ο λαμβάνων ταύτην υποχρεούται να εξάγη εις αλλοδαπην ποσοστόν της ετησίας παραγωγής της ιδρυθησομένης βιομηχανίας ή βιοτεχνίας. Δύνανται επίσης δια της χορηγουμένης αδείας να αναλαμβάνεται υπό της Διοικήσεως η υποχρέωσις μη χορηγήσεως επί ωρισμένον χρονικόν διάστημα αδείας δια την ίδρυσιν ετέρας ομοίας βιομηχανίας. Εν τη τελευταία ταύτη περιπτώσει η σχετική άδεια παρέχεται δια κοινής αποφάσεως του αρμοδίου Υπουργού και του Υπουργού Συντονισμού.

Ειδικώς προκειμένου περί βιομηχανιών του εδαφίου (γ) της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, οι κατά τα ανωτέρω υπό του αρμοδίου Υπουργού επιβαλλόμενοι όροι δύνανται να αναφέρονται μόνον εις την κατάθεσιν εγγυήσεως, τον καθορισμόν προθεσμιών δια την σύστασιν Εταιρείας, την έναρξιν κατασκευής του έργου και αποπεράτωσιν τούτου, το ελάχιστον μέγεθος της επενδύσεως και τας εξαγωγικάς υποχρεώσεις της επιχειρήσεως.

5. Δια Β.Δ, εκδιδόμενων προτάσει των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας δύνανται να ορίζονται αι βιομηχανία και βιοτεχνία η ίδρυσις ή επέκτασις των οποίων είναι ελευθέρα καθ' άπασαν την επικράτειαν ή τμήματα αυτής.

6. Ειδικώς δια την χορήγησιν των κατά το παρόν άρθρον αδειών ως επαρχία κατά το παρόν Ν.Δ θεωρείται άπασα η Επικράτεια πλην του επί της Στερεάς Ελλάδος ηπειρωτικού τμήματος του Νομού Αττικής μετά της νήσου Σαλαμίνας.

7. Προς ίδρυσιν ή επέκτασιν βιομηχανιών ή βιοτεχνιών δια της αγοράς εξοπλισμού ετέρων βιομηχανιών ή βιοτεχνιών εις το ηπειρωτικόν τμήμα του Νομού Αττικής και την νήσον Σαλαμίνα, απαιτείται άδεια χορηγουμένη κατά τα εν παρ. 2 του παρόντος οριζόμενα.

8. Προκειμένης πραγματοποιήσεως επενδύσεως κατά τας διατάξεις του Ν.Δ 2687/53 και του Ν. 4171/61, η σχετική άδεια χορηγείται κατά την υπό τούτων προβλεπομένην διαδικασίαν εφαρμοζομένην των περί υποχρεωτικής χορηγήσεως της αδείας διατάξεων του παρόντος άρθρου μόνον εφ' όσον δεν ζητούνται προνόμια ή διευκολύνσεις, η παραχώρησις των οποίων ανήκει εις την διακριτικήν εξουσίαν της Διοικήσεως. Αι λοιπαί διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και εις τας περιπτώσεις ταύτας.

Άρθρον 2.

Η μη πραγματοποιήσις εν όλω ή εν μέρει των περί των το προηγούμενον άρθρον εξαγωγικών υποχρεώσεων συνεπάγεται αυτομάτως την προσαύξησιν του αναλογούντος επί του συνόλου των πραγματοποιηθεισών πωλήσεων, μειωμένων

κατά ποσοστόν ίσον προς το ποσοστόν καθ' ο τυχόν εξεπληρώθη ο όρος της εξαγωγής, Φόρου Κύκλου Εργασιών κατά 100% του σχετικού καταλογισμού γενομένου οίκοθεν υπό του οικείου Οικονομικού Εφόρου, επί τη διαπιστώσει της παραβάσεως κατά τον ενεργούμενον υπ' αυτού σχετικόν έλεγχον.

Ός Φόρος Κύκλου Εργασιών δια την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου νοείται το γενικώς εκάστοτε ισχύον ανώτατον ποσοστόν του φόρου τούτου επί της τιμής των ετοιμών προϊόντων, έστω και αν η καθ' ης ο καταλογισμός επιχείρησις υποχρεούται κανονικώς εις καταβολήν Φ.Κ.Ε. δυνάμει ειδικών διατάξεων επί ετέρας βάσεως υπολογισμένου.

Αι οι υπό του παρόντος άρθρου κυρώσεως δεν επιβάλλονται εάν η μη εκπλήρωσις των εξαγωγικών υποχρεώσεων οφείλεται εις απαγόρευσιν εκ μέρους της Διοικήσεως των εξαγωγών, εν πάση δε περιπτώσει μετά πάροδον δεκαετίας από της ενάρξεως της παραγωγικής δράσεως της επιχειρήσεως.

Αι λεπτομέρειαι εφαρμογής του παρόντος άρθρου ρυθμίσθησονται δι' αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού οικονομικών και Βιομηχανίας.

Άρθρον 3

1. Αι διατάξεις των παραγράφων 2, 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 12 του Ν.Δ 3765/57 εφαρμόζονται και εν περιπτώσει συγχωνεύσεως υφισταμένων κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος Ν. Διατάγματος, οιασδήποτε μορφής (ατομικών ή εταιρικών) βιομηχανικών ή βιοτεχνικών επιχειρήσεων, επί σκοπώ ιδρύσεως νέας επιχείρησης υπό μορφήν ανωνύμου εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ή προσωπικής εταιρείας.

2. Εν περιπτώσει συγχωνεύσεως βιομηχανικών ή βιοτεχνικών επιχειρήσεων ή μετατροπής αυτών εις Α.Ε, η εις Εταιρείας Περιορισμένης Ευθύνης τα υπέρ τούτων ευεργετήματα του Ν.Δ 4002/59 μεταφέρονται εις την νέαν ιδρυομένην επιχείρησιν, καθ' ο μέτρον αι επιχειρήσεις αύται δεν εποίησαντο χρήσιν τούτων προ της συγχωνεύσεως.

3. Η μεταβίβασις κρατικής ιδιοκτησίας εργοστασίων εις συνιστωμένους διά την εκμετάλλευσιν τούτων φορείς, εις ους μόνοι μέτοχοι τυγχάνουν το Δημόσιον ή ο Ο.Β.Α. ή η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος, απαλλάσσεται του φόρου μεταβιβάσεως.

Άρθρον 4

1. Τα εν ταις παρ.2 και 7 του άρθρου 1 του υπ' αριθ. 4171/61 Νόμου οριζόμενα ποσά περιορίζονται από της ισχύος του παρόντος εις τα δύο τρίτα αυτών.

2. Η διάταξις της παρ.5 του άρθρου 2 του υπ' αριθ. 4171/61 Νόμου εφαρμόζεται και εν περιπτώσει αυξήσεως του μετοχικού κεφαλαίου, εφ' όσον η αύξησις υπερβαίνει τα 15.000.000 δραχμών.

3. Εις το τέλος της παρ.1 του άρθρου 7 του υπ' αριθ. 4171/61 Νόμου προστίθεται εδάφιον έχον ούτω:

«Τα υφιστάμενα τέλη, εισφοραί, δικαιώματα και λοιπαί επιβαρύνσεις υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων επί συστάσεως ή εξαλείψεως προσημειώσεως, υποθήκης ή ενεχύρου διά την ασφάλειαν των ανωτέρω δανείων ή πιστώσεων και των τόκων αυτών, περιορίζονται εις το εν πέμπτον αυτών».

4. Εις το τέλος της παραγρ.1 του άρθρου 6 του Ν.4171/1961 προστίθεται εδάφιον, έχον ούτω:

«Επίσης απαλλάσσονται του Φόρου Κύκλου Εργασιών τα προς τους αυτούς ως άνω δικαιούχους απαλλαγής διατιθέμενα προϊόντα της εγχωρίου βιομηχανίας ή βιοτεχνίας».

Άρθρον 5

1. Προκειμένον περί κεφαλαίων εξωτερικού επενδυθέντων ή επενδθησομένων κατά τας διατάξεις του Ν.Δ. 2687/1953, επιτρέπεται ή επανεξαγωγή του εισαχθέντος κεφαλαίου και εξαγωγή κερδών εις ποσοστά ανώτερα των υπό τον άρθρου 5 του ως άνω Ν.Δ. 2687/1953 προβλεπομένων και εν τη οικεία εγκριτική πράξει οριζομένων, , εφ' όσον το συνολικώς προς τον σκοπόν τούτον απαιτούμενον συνάλλαγμα δεν υπερβαίνει τα 70% του εξ εξαγωγών εις την αλλοδαπήν της επιχειρήσεως εισαγομένου κατά το αυτό έτος εις την χώραν συναλλάγματος.

2. Ειδικώτερον προκειμένου περί δανειακών κεφαλαίων, εισαγομένων κατά τας διατάξεις του Ν.Δ. 2687/53, και εφ' όσον τα δανειακά ταύτα κεφάλαια δεν υπερβαίνουν το διπλάσιον του μετοχικού κεφαλαίου της δανειζομένης επιχειρήσεως, επιτρέπεται η επανεξαγωγή τούτων εις ποσοστόν μέχρις 20%. Εν πάση πάντως περιπτώσει και επί των κεφαλαίων τούτων τυγχάνει εφαρμογής και η διάταξις της προηγουμένης παραγράφου.

3. Η αληθής έννοια της διατάξεως της παρ.1 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 2687/53 καθ'ην αι εκδιδόμεναι διοικητικαί πράξεις περιλαμβάνουσι «γενικώτερον πάντα άλλον όρον» είναι ότι διά των διοικητικών πράξεων δύνανται να ρυθμισθώσι, κατά την κρίσιν της διοικήσεως οιαδήποτε έτερα θέματα σχετιζόμενα με την επένδυσιν εις ην αναφέρεται η διοικητική πράξις και καθ'ον τρόπον η διοίκησις κρίνει σκόπιμον προς εξυπηρέτησιν του σκοπού του Νομοθετικού τούτου Διατάγματος, ήτοι της προσελκύσεως κεφαλαίων διά την πραγματοποίησιν παραγωγικών επενδύσεων, υπό τον μόνον περιορισμόν ότι, προκειμένου περί θεμάτων ρητώς ρυθμιζομένων υπό των διατάξεων τούτου, η ρύθμισις δεν θα αντίκειται προς τας διατάξεις ταύτας.

Άρθρον 6

Επιτρέπεται η δαπάναις του Δημοσίου, οργάνωσις βιομηχανικών περιοχών προς εγκατάστασιν βιομηχανικών επιχειρήσεων. Αι δαπάναι θα αφορούν εις απόκτησιν των αναγκαίων γηπέδων, του σκοπού θεωρουμένου ως δημοσίας ωφελείας, την διευθέτησιν τούτων, την κατασκευήν οδών προσπελάσεως και λιμενικών έργω, την εκτέλεσιν έργων υδρεύσεως και αποχετεύσεως, την εγκατάστασιν ευκολιών δι' ηλεκτρικήν ενέργειαν και τηλεφωνικάς συνδέσεις και εν γένει εις την εκτέλεσιν παντός έργου χρησίμου προς εξυπηρέτησιν του επιδιωκομένου σκοπού.

Εις τας περιοχάς ταύτας θα επιτρέπεται η εγκατάστασις βιομηχανικών επιχειρήσεων βάσει ειδικής αδείας χορηγουμένης υπό των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας. Εις την εγκαθισταμένην επιχείρησιν θα μεταβιβάζεται ατελώς η κυριότης του αναγκαιούντος εις αυτήν χώρου έναντι συμφωνημένου τιμήματος, καλύπτοντος την αξίαν του χώρου, προσαυξημένην κατά τας εις τούτον αναλογούσας δαπάνας οργάνωσεως της περιοχής. Το τίμημα δύναται να καταβάλλεται εντόκως εις το Δημόσιον εντός προθεσμίας δέκα, κατ' ανώτατον όριον, ετών.

Άρθρον 7.

1. Δια Β.Δ εκδιδομένων εκάστοτε προτάσει των Υπουργών Συντονισμού, Εσωτερικών και Βιομηχανίας, καθορίζονται αι βιομηχανιαί ή βιοτεχνιαί δια την

ίδρυσιν ή επέκτασιν των οποίων αρμόδιοι να χορηγήσωσι την απαιτούμενην άδειαν σκοπιμότητος είναι ο Υπουργός Βορείου Ελλάδος και οι κατά τόπους Νομάρχαι, υπό τους όρους και τας προθεσμίας τους καθοριζομένους εν τω παρόντι Ν.Δ.

2. Αιτήσεις χορηγήσεως αδειών σκοπιμότητος απορριφθείσαι υπό του αρμοδίου Υπουργού Βορείου Ελλάδος, προκειμένου περί των εις την περιφέρειαν τούτου κειμένων Νομαρχιών, εκ μέρους δε του αρμοδίου Υπουργού, προκειμένου περί των λοιπών Νομαρχιών του Κράτους, κατόπιν προσφυγής του ζητήσαντος την σχετικήν άδειαν.

Οι ως άνω Υπουργοί δύνανται και αυτεπαγγέλτως να επιλαμβάνονται της επανεξετάσεως των εν τη προηγουμένη παραγράφω υποθέσεων, εφ' όσον ήθελον κρίνει τούτο σκόπιμον.

Οι Υπουργοί ούτοι αποφασίζουν επί των εν τη παρούση παραγράφω υποθέσεων μετά γνώμην των παρ' αυτοίς αρμοδίων Συμβουλίων ή Επιτροπών.

3. Τα παρά τω Υπουργείω Βιομηχανίας Συμβούλιον Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας, δύναται εντός του πλαισίου της αρμοδιότητός του. Προς τας ως άνω κατευθύνσεις υποχρεούται όπως συμμορφούται το παρά τω Υπουργείω Βορείου Ελλάδος Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον Βιομηχανίας.

4. Η υπό της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του υπ' αριθ. 3979/1959 (1) Νομ. Δ/τος καθοριζομένης Επιτροπή γνωμοδοτεί περί της τυχόν υπάρξεως ανάγκης χρησιμοποιήσεως δι' άλλην πλέον επείγουσαν τοιαύτην γηπέδου, του οποίου ζητείται η απαλλοτριώσεις. Το παρά τω Υπουργείω Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας είναι μόνον αρμόδιον να γνωματεύση περί της απαλλοτριώσεως ή μη υπέρ βιομηχανίας.

5. Η Επιτροπή Μελετών και Προγράμματος του άρθρου 89 του υπ' αριθ.3 της 2.1.1961 Β.Δ/τος "περί οργάνωσεως του Υπουργείου Βιομηχανίας" συντίθεται από της δημοσιεύσεως του παρόντος ως εξής:

α) Εκ του Προϊσταμένου της Διευθύνσεως Μελετών και Προγράμματος της Γενικής Διευθύνσεως Βιομηχανίας, ως Προέδρου.

β) Εκ των κατά περίπτωση αρμοδίων Προϊσταμένων των Α', Β', Γ' και Δ' Διευθύνσεων της Γενικής Διευθύνσεως Τεχνικών Υπηρεσιών.

γ) Εκ των Προϊσταμένων των Β', Γ' και Δ' Διευθύνσεων της Γενικής Διευθύνσεως της Βιομηχανίας.

Οι Εισηγηταί παρά τη Επιτροπή ταύτη ορίζονται υπό του Υπουργού Βιομηχανίας.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αι διατάξεις του ανωτέρω υπ' αριθ. 3/2.1.1961 Β.Δ/τος.

6. Παρά τη Γενική Διεύθυνση Βιομηχανίας του Υπουργείου Βιομηχανίας, συνιστάται θέσις Αναπληρωτού Γεν.Διευθυντού επί βαθμώ 1ω, πληρουμένη διά προαγωγής υπαλλήλου επί βαθμώ 2ω, Κατηγ. Α', Κλάδου Α6, εις την αρμοδιότητα του οποίου θα υπάγονται ειδικώτερον αι Δ/σεις Α', Β' και Γ' της Γεν.Δ/σεως ταύτης ως και τα θέματα Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας αρμοδιότητος Υπουργείου Βιομηχανίας και όστις μετέχει ως μέλος του Συμβουλίου Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας.

7. Εις την Γενικήν Δ/σιν Μεταλλείων του Υπουργείου Βιομηχανίας ιδρύεται μία εισέτι τεχνική Δ/σις, προστιθεμένης μιας οργανικής θέσεως Α' Κατηγορίας Α3 Μεταλλειολόγων επί βαθμώ 2ω.

Διά Βασιλικού Διατάγματος εκδοθησομένου προτάσει του Υπουργού Βιομηχανίας καθορισθήσονται αι αρμοδιότητες και η σύνθεσις της Υπηρεσίας ταύτης.

8. Αι υπό της παρ. 1 του άρθρου 15 του υπ' αριθ. 633/1960 Β.Δ. «περί Οργανισμού του Υπουργείου Συντονισμού» προβλεπόμεναι θέσεις επί βαθμώ 3ω ή 2ω αυξάνονται κατά μίαν.

Αι υπό της παρ.2 του αυτού ως άνω άρθρου προβλεπόμεναι θέσεις επί θητεία ορίζονται ως ακολούθως:

Επί βαθμώ 3ω ή 2ω ή 1ω θέσεις 4

Επί βαθμώ 5ω ή 4ω θέσεις 8.

9. Δια Βασιλικού Διατάγματος εκδιδόμενου εφ' άπαξ προτάσει των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας καθορισθήσεται η σύνθεσις του Συμβουλίου Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας ως και των Επιτροπών των άρθρων 87, 88 και 89 του υπ' αριθ.3 της 2.1.1961 Β.Δ/τος «περί οργανώσεως του Υπουργείου Βιομηχανίας».

Δι' ομοίου Β. Διατάγματος εκδιδόμενου εφ' άπαξ προτάσει των αυτών Υπουργών ρυθμισθήσονται τα της οργανώσεως των υπηρεσιών του Υπουργείου Βιομηχανίας.

10. Αι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν.Δ. 3001/1954 έχουσιν εφαρμογήν και διά το προσωπικόν του άρθρου 5 του Νόμ. 2744/1954 .

11. Από της δημοσιεύσεως του παρόντος, οι προερχόμενοι εκ του πρώην Κλάδου Ηλεκτρολογικού κεναί θέσεις, μέχρι και του 2ου βαθμού του Κλάδου Α2 Μηχανολόγων - Ηλεκτρολόγων, πληρούνται αποκλειστικώς δια προαγωγής υπαλλήλων προερχομένων εκ του τέως Κλάδου Ηλεκτρολογικού.

Η διάταξις αύτη δεν ισχύει ως προς τον εισαγωγικόν βαθμόν.

Άρθρον 8.

Επί αναγκαστικού πλειστηριασμού κινητών ή ακινήτων βαρυνομένων δι' ενεχύρου ή υποθήκης, αι απαιτήσεις αι απολαύουσαι γενικού ή ειδικού προνομίου κατατάξεως κατατάσσονται προ των εμπραγμάτως ησφαλισμένων δανειστών μόνον μέχρι του ενός τρίτου του διανεμητέου εις τους πιστωτάς ποσού μετά την αφαίρεσιν εκ του εκπλειστηριάσματος του φόρου μεταβιβάσεως ως και των εξόδων εκτελέσεως. Απαιτήσεις εκ μισθών των υπαλλήλων και ημερομισθίων των εργατών ως και αποζημιώσεις και εν γένει απαιτήσεις εξ αμοιβής εξηρημένης εργασίας κατατάσσονται προνομιακώς προ πάσης οιασδήποτε άλλης απαιτήσεως, περαιτέρω δε η κατάταξις ενεργείται κατά την σειράν του προνομίου εκάστης απαιτήσεως, εάν δε τινές τούτων είναι ισοβάθμιοι τότε εν ανεπαρκεία του ενός τρίτου κατατάσσονται αύται συμμέτρως. Επί του υπολοίπου του εκπλειστηριάσματος κατατάσσονται αι εμπραγμάτως ησφαλισμένοι απαιτήσεις κατά την σειράν εκάστης, επί δε του μετά την ικανοποίησιν τούτου εναπομείναντος υπολοίπου κατατάσσονται αι μη ικανοποιηθείσαι εκ του ενός τρίτου του εκπλειστηριάσματος προνομιακαί απαιτήσεις, κατά τα ανωτέρω, και μετά ταύτα αι εγχειρόγραφοι απαιτήσεις συμμέτρως.

Άρθρον 9

Η αληθής έννοια του Ν. 3956/1959 είναι ότι ο κατά τας διατάξεις αυτού καταρτιζόμενος συμβιβασμός, δύναται, εν περιπτώσει μη τηρήσεως (παραβιάσεως) των όρων αυτού, διαπιστουμένης προηγουμένως υπό του εν άρθρω 1 του Νόμου τούτου Συμβουλίου να ανατραπή αιτήσει ενδιαφερομένων πιστωτών, μόνον δι' αποφάσεως του Συμβουλίου τούτου, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν περιπτώσει ανατροπής του συμβιβασμού, οι οφείλονται δεν επανέρχονται αυτοδικαίως εις την κατάστασιν αναγκαστικής διαχειρίσεως εις ην ετέλουν προ του συμβιβασμού.

Η παρούσα διάταξις, ως ερμηνευτική, περιλαμβάνεται εξ υπαρχής εν τω συμβιβασμώ, τυχόν δε αντίκειται διατάξεις περιληφθείσαι εν αυτώ θεωρούνται ως μηδέποτε γεγραμμένα.

Το Συμβούλιον, εφ' όσον έχει απαραιτήτως καταβληθή τουλάχιστον το 1/5 εκ της αναλογούσης εις την ληξιπρόθεσμον τοκοχρεωλυτικήν ή απλών τόκων δόσιν ποσού, δύναται μετ' εκτίμησιν των ειδικών συνθηκών της επιχειρήσεως και του συμφέροντος

των πιστωτών, να χορηγή ανάλογον προθεσμίαν, ήτις δεν δύναται να είναι ανωτέρα της διετίας, προς εξόφλησιν μέρους ή ολοκλήρου του υπολοίπου της δόσεως, πάντως εντός του αριθμού των καθορισθεισών δόσεων. Εις εξαιρετικές περιπτώσεις το Συμβούλιον, εκτιμών την βιωσιμότητα της επιχειρήσεως και το συμφέρον των πιστωτών δύναται να μειώνη το ως άνω καταβλητέον τμήμα της δόσεως μέχρι το πολύ του ημίσεος.

Διά την αντιμετώπισιν των δαπανών εφαρμογής του Ν.3956/1959 και του παρόντος οι οφειλόμενοι, εκ των υπ' αυτών καταβαλλομένων εις τους πιστωτάς ποσών, κατ' εφαρμογήν των περί συμβιβασμού αποφάσεων, παρακρατούσι εν τέταρτον τοις εκατόν, βαρύνον ως παράβολον τους πιστωτάς, όπερ κατατίθεται εις την Τράπεζαν της Ελλάδος. Εν περιπτώσει μη παρακρατήσεως του άνω ποσοστού εκ μέρους των οφειλετών υποχρέωσιν προς κατάθεσιν υπέχουσι και οι πιστωταί.

Εν παραλείψει των υποχρέων προς καταβολήν του παραβόλου, τούτο βεβαιούται ως δημόσιον έσοδον και εισπράττεται κατά τας διατάξεις του Νόμου περί εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων.

Άρθρον 10.

Βιομηχανίαι ιδρυθείσαι ή ων η έναρξις ιδρύσεως εγένετο κατά την περίοδον ισχύος του Α.Ν. 942/49 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Κώδικος Φορολογίας Καθαρών Προσόδων" μέχρι της θέσεως εν ισχύϊ του Ν.Δ/τος 2176/1952 "περί μέτρων προστασίας της Επαρχιακής Βιομηχανίας" εις περιοχάς απεχούσας πέραν των 25 χιλιομέτρων οδικώς δια των εθνικών οδών εκ του Κέντρου της Πρωτευούσης (Πλατεία Ομονοίας) θεωρούνται ως επαρχιακαί, εφαρμοζομένων επί τούτων των διατάξεων, από της ισχύος του παρόντος, περί προστασίας της Επαρχιακής Βιομηχανίας εξ ων αι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 4 του Ν.Δ/τος 2176/1952 "περί μέτρων προστασίας της Επαρχιακής Βιομηχανίας" ως αντικατεστάθησαν υπό του άρθρου 4 του Νόμου 3213/1955 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί μέτρων προστασίας της Επαρχιακής Βιομηχανίας" θα ισχύωσιν αναδρομικώς αφ' ης αύται ετέθησαν εν ισχύϊ.

Ειδικώτερον προκειμένου περί φόρου καθαρών προσόδων ή φόρου εισοδήματος, αι διατάξεις περί παροχής φορολογικών ευεργετημάτων εφαρμόζονται επί των μηχανημάτων και εγκαταστάσεων των κτωμένων υπό των επιχειρήσεων από της ισχύος του παρόντος Ν.Δ. και εφεξής.

Άρθρον 11

Εις περιπτώσεις εις ας προκύπτει θέμα επεκτάσεως και εκσυγχρονισμού υφισταμένων βιομηχανιών ή βιοτεχνιών με ιδιοκτήτους κτιριακάς εγκαταστάσεις, εχουσών μισθωμένους χώρους αυτών εις άλλας ασχέτους προς αυτάς επιχειρήσεις, εμπορικάς, ή άλλας, πλην βιομηχανικών και βιοτεχνικών, δύνανται αύται να επανακτήσωσι την χρήσιν των εν λόγω ιδιοκτητών μισθωμένων και αναγκαίων διά την επέκτασιν και εκσυγχρονισμόν των χώρων, διά προσφυγής των ενώπιον του Προέδρου Πρωτοδικών, δικάζοντος κατά την διαδικασίαν του Ν. ΒΧΗ' και αφού καταθέτουσι μετά την έκδοσιν της σχετικής εξωστικής αποφάσεως τα έξοδα μεταφοράς αυτών.

Άρθρον 12

Τα προνόμια και δικαιώματα αναζητήσεως και εκμεταλλεύσεως λιγνιτών εν τη περιφερεία Πτολεμαΐδος της επαρχίας Εορδαίας του Νομού Κοζάνης τ' ανήκοντα εις

την Ανώνυμον Ελληνικήν Μεταλλευτικήν και Βιομηχανικήν Εταιρείαν Λιγνιτωρυχείων Πτολεμαΐδος (ΛΙΠΤΟΛ) περιέρχονται αυτοδικαίως εις την Δημοσίαν Επιχείρησιν Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) από της καθ' οιονδήποτε τρόπον οριστικής λήξεως της εκμεταλλεύσεως της ρηθείσης Εταιρείας ΛΙΠΤΟΛ είτε διά παραιτήσεως αυτής από του αποκλειστικού δικαιώματος, είτε συνεπεία της διαλύσεως αυτής.

Άρθρον 13

1. Κυρούνται και έχουν πλήρη ισχύν νόμου αφ' ης ίσχυσαν αι υπ' αριθ. 110/16.1.57 (1) (7/1957) και 1505/23.8.1957 (173/1957) πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου έχουσαι ούτω:

I.

ΠΡΑΞΙΣ υπ' αριθ. 110, της 16.1.1957 (2).

Περί αυξήσεως των τιμών των Πετρελαιοειδών.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβών υπ όψιν:

- 1) Τας ανωμάλους συνθήκας τας δημιουργηθείσας εν τη Διεθνή αγορά συνεπεία των γεγονότων της Μέσης Ανατολής.
- 2) την επελθούσαν εκ των γεγονότων τούτων αύξησι των ναύλων.
- 3) τας διαμορφωθείσας από της ισχύος της υπ' αριθ. 83/56 Αγορανομικής Διατάξεως Διεθνείς τιμας ΤΣΝ των πετρελαιοειδών.
- 4) ότι η σημερινή αύξησις των τιμών των πετρελαιοειδών οφείλεται κατά βάσιν εις λόγους οίτινες ως εκ της φύσεως των είναι παροδικοί και ότι συνεπώς ενδείκνυται προσωρινή επιδότησις των πετρελαιοειδών των αναλίσκομένων υπό ενίων κατηγοριών καταναλωτών προς συγκράτησιν του τιμαρίθμου, ον άλλως αύται θα επηρέαζον υψωτικώς αποφασίζει:

I. Καθορίζει ανωτάτην τιμήν πωλήσεως των υγρών καυσίμων των αναφερομένων εν άρθρω 2 της υπ' αριθ. 155/51 Αγορανομικής Διατάξεως των διατιθεμένων υπό των επιχειρήσεων εμπορίας πετρελαιοειδών και πρακτόρων ή παραγγελιοδόχων πωλήσεως αυτών, την καθορισθείσαν βάσει της υπ' αριθ. 83/56 (3) Αγοραν. Διατάξεως ανωτάτην τοιαύτην προσαυξανομένην κατά προϊόν και κατά Μ.Τ. με τα κάτωθι ποσά:

- | | |
|-----------------------------------|--------|
| 1) Ακάθαρτον πετρέλαιον εξωτερ. | 220.60 |
| καύσεως | |
| (Μαζούτ) δρχ. | |
| 2) Ακάθαρτον πετρέλαιον εσωτερ. | 290.00 |
| καύσεως | |
| (NTHZEΛ) δρχ | |
| 3) Μίγμα ακαθάρτου πετρελαίου και | 253.60 |
| μαζούτ | |
| (NTHZEΛ ΦΙΟΥΕΛ) δρχ. | |
| 4) Φωτιστικόν πετρέλαιον δρχ. | 251.00 |
| 5) Βενζίνη δρχ. | 208.00 |

II. Όπως αι διαμορφούμεναι νέαι τιμαί διαθέσεως υγρών καυσίμων εν τη Χώρα κατά προϊόν και κατά βασικήν κατηγορίαν καταναλωτού ως και η ημερομηνία ενάρξεως εφαρμογής τούτων καθορισθώσι δι' Αγορανομικής Διατάξεως εκδοθησομένης υπό του κ. Υπουργού Εμπορίου.

III. Ορίζει ότι η αύξησις της παραγράφου 1 της παρούσης, ισχύουσα αφ' ης ορισθή υπό της σχετικής Αγορανομικής Διατάξεως αφορά μόνον εις τας κατά την ορισθησομένην ημερομηνίαν απογραφής ευρεθησομένας ποσότητας υγρών καυσίμων εις τας Αποθήκας και εις τους εν γένει χώρους των Εταιρειών και εφ' όσον αύται προέρχονται εκ φορτίων φορτωθέντων μετά την 20ήν Νοεμβρίου 1956.

Το Υπουργείον Εμπορίου θέλει ενεργήσῃ ἐλέγχον και επιβάλλει διά τα ευρεθησόμενα υπόλοιπα υγρών καυσίμων, φορτωθέντων προ της 20^{ης} Νοεμβρίου 1956, εισφοράν υπέρ του Δημοσίου ίσην προς την διαφοράν μεταξύ της εξακριβωθησομένης χρονικής τιμής G και F τούτων και της προκυπτούσης βάσει των εν παραγράφω I της παρούσης οριζομένων προσαυξήσεων ως προς την τιμήν G AND F.

IV. Ορίζει, ότι τα φορτία τα φορτωθέντα μετά την 20ήν Νοεμβρίου 1956 και αναλωθέντα προ της ημερομηνίας της ισχύος της Αγορανομικής Διατάξεως περί αυξήσεως των τιμών των υγρών καυσίμων θέλουσιν υπολογισθή, ότι εστοίχισαν εις τας Εταιρείας επί πλέον της ης σήμερον απολαμβάνουσιν τιμής δολλάρια 6,70 ανά μετρικόν τόννον, προσαυξανόμενα και με τας προκαλουμένας συνεπεία της αυξήσεως τα αύτης δαπάνας εις δραχμάς.

V. Εξουσιοδοτεί το Υπουργείον Εμπορίου, ίνα λάβη τα αναγκαία μέτρα προς συμψηφισμόν της εκ του λόγου τούτου τυχόν διαφοράς εις πίστωσιν των Εταιρειών.

VI. Εγκρίνει την επιδότησιν των αναλίσκομένων υπό των κάτωθι κατηγοριών καταναλωτών υγρών καυσίμων κατά ποσοστόν επί της κατά την παράγραφον I της παρούσης χορηγουμένης αυξήσεως ως ακολούθως:

α) Του Μαζούτ του αναλίσκομένου υπό της Τσιμεντοποιΐας και των Βιομηχανιών παραγωγής ορυκτελαίων κατά ποσοστόν 60%.

β) Του Μαζούτ του καταναλίσκοσμένου υπό πασών των Βιομηχανιών και Βιοτεχνών, κατά ποσοστόν 40%.

γ) Του Μαζούτ ή ακαθάρτου Πετρελαίου (NTHZEL OΓΛ) ή NTHZEL ΦΙΟΥΕΛ του αναλίσκομένου υπό των ακτοπλοϊκών πλοίων άνω των 10 κόρων και αλιευτικών άνω των 5 κόρων και γενικώς των δικαιουμένων TPANZITO πετρελεύσεως πλην των θαλαμηγών, κατά ποσοστόν 100%.

δ) Του ακαθάρτου πετρελαίου (NTHZEL OΓΛ) του αναλίσκομένου υφ' όλων των κατηγοριών καταναλωτών, εξαιρέσει των πλοίων δι' α ισχύουσι τα εν τω ανωτέρω υπό στοιχείον γ' οριζόμενα, κατά ποσοστόν 25,5%.

ε) Του φωτιστικού πετρελαίου, ασχέτως κατηγορίας καταναλωτού, κατά ποσοστόν 100%.

Άπαντες οι λοιποί καταναλωταί επιβαρύνονται εξ ολοκλήρου με τας εν παραγράφω I της παρούσης αναγνωριζόμενας αυξήσεις.

VII. Όπως η πληρωμή της προκυπτούσης ως άνω κατά προϊόν και κατηγορίαν καταναλωτού επιδοτήσεως υπό του δημοσίου εις τας επιχειρήσεις πετρελαίου διενεργήται εντός του Α' 15ημέρου του επομένου μηνός, διά τας γενομένας πωλήσεις του προηγούμενου μηνός. Η ανωτέρω πληρωμή γενήσεται εκ του προϊόντος εκδοθησομένου κατά τας διατάξεις του Ν.5127 προσωρινού χρηματικού εντάλματος.

Εξουσιοδοτεί τους Υπουργούς Οικονομικών και Εμπορίου, όπως διά κοινής αποφάσεως καθορίζωσι τα δικαιολογητικά των γενησομένων πληρωμών προς τας δικαιουμένας επιχειρήσεις πετρελαιοειδών.

Αι κατά την παρούσαν πληρωμαί θα βαρύνωσι τελικώς τον λογαριασμόν προμηθείας καταναλωτικών αγαθών.

VIII. Λαβόν επίσης υπ' όψιν, ότι κατά τους χειμερινούς μήνας δεν γίνεται ουσιώδης κατανάλωσις υγρών καυσίμων εις τον τομέα της γεωργίας, αποφασίζει, όπως εφ' όσον οι ούτως ηυξημένοι τιμαί ισχύουσι και μετά την 15ην Μαρτίου ε.ε. προβλεφθή επιδόσεις και διά την κατηγορίαν ταύτην, εξουσιοδοτημένων προς τούτο διά της παρούσης των Υπουργών Οικονομικών, Εμπορίου και Γεωργίας.

IX. Εξουσιοδοτεί τον Υπουργόν Εμπορίου, όπως διατάσση έλεγχον και εν περιπτώσει διαπιστώσεως, ότι Εταιρεία Πετρελαίου υπολογίζει εις την τιμήν διαθέσεως των προϊόντων της, τιμήν ΤΣΙΦ μη εκ των παραστατικών εγγράφων της δικαιολογουμένην διά την προκύπτουσαν υπέρμετρον επιβάρυνσιν, επιβάλη εισφοράν υπέρ του Δημοσίου".

II.

ΠΡΑΞΙΣ υπ' αριθ. 1505 της 23.8.1957.

Περί καταργήσεως της περί αυξήσεως της τιμής των Πετρελαιοειδών Π.Υ.
Συμβουλίου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβόν υπ όψιν:

- 1) το γεγονός ότι εξέλιπον οι λόγοι, οίτινες επέβαλον την αύξησιν της τιμής των υγρών καυσίμων, συμφώνως τη υπ' αριθ. 110 της 16 Ιανουαρίου 1957 πράξει του.
- 2) ότι ενδείκνυται η απόδοσις εις το Δημόσιον της προκυψάσης αυτώ ζημίας εκ της θεσπισθείσης επιδοτήσεως των υγρών καυσίμων συμφώνως τη ανωτέρω πράξει και
- 3) σχετικήν εισήγησιν του Υπουργού Εμπορίου επί του θέματος τούτου αποφασίζει:

I. Καταργεί την υπ' αριθ. 110 της 16.1.1957 προγενεστέραν πράξιν του «περί αυξήσεως της τιμής των Πετρελαιοειδών».

II. Εξουσιοδοτεί τον Υπουργόν Εμπορίου, όπως δι' Αγορανομικής διατάξεως επιβάλη εισφοράν μέχρι ποσού δραχ. τριακοσίων (300) ανά μετρικόν τόννον επί της βενζίνης αυτοκινήτων, διατηρουμένης της σήμερον ισχυούσης τιμής του είδους τούτου, προς κάλυψιν της ζημίας του Δημοσίου της επελθούσης εκ της θεσπισθείσης επιδοτήσεως, συμφώνως τη προμνησθείση πράξει.

Το εκ της εισφοράς ταύτης έσοδον του Δημοσίου θέλει κατατίθεται παρά των επιχειρήσεων πετρελαίου, απ' ευθείας εις την Τράπεζαν της Ελλάδος εις πίστωσιν του παρ' αυτή λογαριασμού «χρηματοδοτήσεως Προμηθειών Καταναλωτικών Αγαθών».

III. Η παρούσα δημοσιευθησομένη εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως κυρωθήσεται διά Νόμου.

Εκδόσαν προς τούτο την υπ' αριθ. 1505 παρούσαν πράξιν του.

Ο Πρόεδρος

Τα Μέλη

2. Οσάκις αι ανά τρίμηνον καθορίζόμεναι υπό του Δημοσίου τιμαί διαθέσεως Κρατικού Δυλιστηρίου διά τα αγορανομικώς ελεγχόμενα πετρελαιοειδή είναι διάφοροι των τιμών κτήσεως (GIF 31.12.58) των περιλαμβανομένων εις τας εκάστοτε

ισχυούσας τιμάς πωλήσεως των προϊόντων τούτων εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Εμπορίου, όπως διατάσσει εκκαθάρισιν εις εκάστην Εταιρείαν εμπορίας Πετρελαιοειδών και διά την τυχόν προκύπτουσαν τελικώς διαφοράν εκ του συμψηφισμού των θετικών και αρνητικών στοιχείων της παρούσης περιπτώσεως, επιβάλει υπέρ του Δημοσίου ισόποσον εισφοράν.

Η κατά τ' ανωτέρω εισφορά κατατίθεται εκουσίως υπό των υποχρέων εις το αρμόδιον Δημόσιον Ταμείον.

Εν αρνήσει εκουσίας καταθέσεως της επιβαλλομένης εισφοράς, αυτή εισπράττεται μετά γνωμοδότησιν της Επιτροπής Αγορανομικού Κόστους κατά τας ισχυούσας περί εισπράξεων Δημοσίων εσόδων διατάξεις.

Της παρούσης εισφοράς εξαιρούνται πάσαι αι υπό των Εταιρειών διαθέσεις ελεγχόμενων πετρελαιοειδών προς καταναλωτάς, οίτινες απολαμβάνουσι δασμολογικών απαλλαγών, βάσει ετέρων διατάξεων νόμου και εφ' όσον αι διαθέσεις αύται επραγματοποιήθησαν εις τιμήν μικροτέραν της εκάστοτε ανωτάτης Αγορανομικής τιμής πωλήσεως τουλάχιστον κατά το ποσόν της εισφοράς.

Η ισχύς της παρούσης παραγράφου ανατρέχει εις την ημερομηνίαν καθ' ην ήρξατο ο εφοδιασμός των Εταιρειών Πετρελαίου εκ του Κρατικού Διύλιστηρίου.

3. Τα κατά ημερολογιακόν έτος προκύπτοντα τυχόν υπερκέρδη των Εταιρειών Πετρελαίου, ως ταύτα προσδιορίζονται εκ του απολογιστικού ελέγχου του προβλεπομένου υπό των οικείων Αγορανομικών Διατάξεων, λογίζονται ως Δημόσια έσοδα και αποδίδονται:

Τα μεν τοιαύτα του χρονικού διαστήματος 1.4.1951 - 31.12.1956 δι' αποφάσεως του Υπουργού Εμπορίου κατόπιν προτάσεως της παρά τω Υπουργείω λειτουργούσης Επιτροπής Αγορανομικού Κόστους κατά την διαδικασίαν της παραγράφου 2 του Α.Ν. 2375/1940, τα δε τοιαύτα του χρονικού διαστήματος 1.1.1957 και εντεύθεν κατά πλήρη εφαρμογήν των διατάξεων του ίδιου ως άνω Α.Ν. 2375/1940.

4. Η διά της υπ' αριθ. 1505/1957 πράξεως του Υπ. Συμβουλίου και των εις εκτέλεσιν ταύτης εκδοθεισών Αγορανομικών Διατάξεων του Υπουργού Εμπορίου επιβληθείσα από 28.8.1957 εις την τιμήν της βενζίνης αυτοκινήτων εισφορά εξακολουθεί υφισταμένη και αποδίδεται υπό των Εταιρειών διανομής πετρελαιοειδών εις τα έσοδα του Κρατικού προϋπολογισμού.

Η κατά τ' ανωτέρω εισφορά κατατίθεται εκουσίως υπό των υποχρέων εις το αρμόδιον Δημόσιον Ταμείον.

Εν αρνήσει εκουσίας καταθέσεως της επιβαλλομένης εισφοράς εισπράττεται αυτή μετά γνωμοδότησιν της Επιτροπής Αγορανομικού Κόστους κατά τας ισχυούσας περί εισπράξεων δημοσίων εσόδων διατάξεις.

Της παρούσης εισφοράς εξαιρούνται πάσαι αι υπό των εταιρειών διαθέσεις προς καταναλωτάς, οίτινες απολαμβάνουσι δασμολογικών απαλλαγών βάσει ετέρων διατάξεων νόμου και εφ' όσον αι διαθέσεις αύται επραγματοποιήθησαν εις τιμήν μικροτέραν της εκάστοτε ανωτάτης αγορανομικής τιμής πωλήσεως τουλάχιστον κατά το ποσόν της εισφοράς.

5. Εφ' όσον εκ του ελέγχου διαπιστωθή, ότι η εκ των παραστατικών εγγράφων των Εταιρειών, δικαιολογούμενη τιμή GIF είναι μεγαλυτέρα της περιλαμβανομένης τοιαύτης εις τας διά της 110/57 πράξεως καθοριζόμενας τιμάς πωλήσεως και καθ' ον χρόνον ίσχυσαν αύται, η διαφορά αυτή αναγνωρίζεται εις πίστωσιν των Εταιρειών.

6. Πάντα τα ζητήματα της διαδικασίας βεβαιώσεως της εισφοράς επί της τιμής διαθέσεως των πετρελαιοειδών, περί ης αι σχετικαί διατάξεις του άρθρου 2 του Α.Ν. 2087/1939, των άρθρων 14 και 15 του Ν.Δ. 267/1941, του άρθρου II του Ν. 1757/1942, της υπ' αριθ.300/1946 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου, του Ν.Δ. 630/48, της υπ' αριθ. 10681/5.2.48 αποφάσεως, του Α.Ν. 1500/1950, της υπ' αριθ.

309158/1.12.50 αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών και του Ν.1646/1951, ρυθμίζονται δι' αναλόγου εφαρμογής των σχετικών διατάξεων του Α.Ν. 660/1937 «περί του φόρου επί του κύκλου εργασιών» ως ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, τα δε ζητήματα της διαδικασίας εισπράξεως της εισφοράς ταύτης, διέπονται υπό των κειμένων διατάξεων περί Δημοσίου Λογιστικού.

Η ως άνω ρύθμισις της διαδικασίας βεβαιώσεως και εισπράξεως της εισφοράς επί της τιμής διαθέσεως των πετρελαιοειδών ανατρέχει αφ' ης ωρίσθη η εισαγωγή των εκ ταύτης εσόδων εις τον προϋπολογισμόν Κράτους.

7. Διά Βασιλικών Διαταγμάτων εκδιδομένων εκάστοτε προτάσει του Υπουργού Εμπορίου, κατά τροποποίησιν των διατάξεων του Ν.1640/1951 "περί κυρώσεως του υπ' αριθ.1543/1950 Α.Ν. «περί προστασίας της καταναλώσεως των εγχωρίων λιγνιτών» και μετά γνώμην Επιτροπής συσταθησομένης δι' αποφάσεως αυτού, επί τω σκοπώ της προστασίας της καταναλώσεως των λιγνιτών ή εγχωρίων καυσίμων αναλόγως των επί μέρους συνθηκών, δύνανται να ρυθμίζονται γενικώς τα θέματα της επιβολής της υποχρεωτικής καταναλώσεως λιγνιτών εις ωρισμένας μόνον κατηγορίας Βιομηχανιών, Βιοτεχνιών και λοιπών επιχειρήσεων, της απαλλαγής εκ της υποχρεωτικής καύσεως λιγνίτου των ήδη λειτουργουσών ή νεοϊδρυμένων Βιομηχανιών και λοιπών επιχειρήσεων, ή και ο καθορισμός ποσοστού προσμίξεως των λιγνιτών, μετά των λοιπών καυσίμων.

Πάσα έτερα διάταξις αντικειμένη εις την παρούσαν καταργείται.

8. Αι υπέρ του Δημοσίου και εις βάρος των Εταιρειών πετρελαίου εισφοραί της παραγρ. 2 και 4 του παρόντος άρθρου υπόκεινται εις τόκον υπερημερίας 1% κατά μήνα αφ' ης αύται οφείλονται των διατάξεων περί εισπράξεως Δημοσίων εσόδων σχετικώς με την προσαύξησιν λόγω εκπροθέσμου καταβολής, ισχυουσών μετά την βεβαίωσίν των.

Ο υπολογισμός του τόκου υπερημερίας άρχεται από της 1ης του μεθεπομένου μηνός εις ον αναφέρονται αι εις εισφοράν υπαγόμεναι πωλήσεις.

9. Δι' αγορανομικών διατάξεων εκδιδομένων υπό του Υπουργού Εμπορίου βάσει του εν ισχύϊ αγορανομικού Κώδικος καθορισθήσεται ο τρόπος και οι όροι υφ' ους θα διατίθεται λιανικώς το ακάθαρτον πετρέλαιον και το μαζούτ προς θέρμανσιν οικιών και καύσιμον ύλην μικροβιοτεχνιών.

Άρθρον 14

1. Πάσα κειμένη διάταξις εξακολουθή ισχύουσα εφ' όσον δεν αντίκειται εις τας διατάξεις του παρόντος.

2. Αι λεπτομέρειαι της εφαρμογής του παρόντος Νομοθετικού Διατάγματος ρυθμίζονται διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας.

Η ισχύς του παρόντος Ν.Δ. άρχεται από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 13 Οκτωβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΛΛΗΓΟΥΡΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΡΑΛΛΗΣ, ΓΡ.
ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΓΚΙΚΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ.
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤΡΑΤΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, ΛΘ.
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Π. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς

Εν Αθήναις τη 15 Οκτωβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ